Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 979 van 14 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **Ter kantore van advocaat V. CIOCOTISAN**
Henri Jasparlaan 113
1060 Brussel

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 september 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 13 juli 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2026 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. CIOCOTISAN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker zou sinds 2012 illegaal in België verblijven.

1.2. Er werden aan verzoeker meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) afgeleverd en inreisverboden (bijlagen 13*sexies*) opgelegd.

1.3. Verzoeker verblijft sinds 11 november 2024 (opnieuw) in de gevangenis van Sint-Gillis.

1.4. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 13 juli 2026 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING
Bevel om het grondgebied te verlaten
Aan de Heer, (1):
Naam: H.(…)
Voornaam: C.(…)
Geboortedatum: (…)
Geboorteplaats: Nador
Nationaliteit: Marokko
ALIAS: A.(…) C.(…) , geboren op (…) , onderdaan van Marokko; A.(…) C.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; C.(…) H.(…), geboren oop, (…), onderdaan van Marokko; C.(…) H.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; H.(…) C.(…), geboren op (…), onderdaan van Algerije; J.(…) M.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; J.(…) M.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko.
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.
REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:
Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:
Artikel 7, alinea 1:
1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.
3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging. Feiten waarvoor hij op 22.09.2022 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feit waarvoor hij op 05.01.2023 werd verooordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 10 maanden.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, herhaling-wanbedrijf na wanbedrijf, feiten waarvoor hij op 13.06.2024 werd veroordeeld door de correctioenele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden.
De betrokkenen heeft zich schuldig gemaakt aan slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, wapensverweerwapens-gedragen zonder wettige reden/zonder vergunning, bedreingen door gebaren of zinnebeelden, feiten waarvoor hij op 31.10.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar. Uit het vonnis blijkt
dat betrokken te Brussel op 25.08.2024 opzettelijk zou hebben toegebracht aan Alain Etoga Amada. Deze laatste heeft de hulpdiensten (politie) geroepen nadat hij bedreigd werd door betrokkene met een ketting en een mes. Betrokkene zou eveneens geurineerd hebben voor de winkel van het slachtoffer en hem verschillende malen hebben bedreigd dat hij hem de keel zou oversnijden en hem doden. Dergelijke feiten zijn zeer ernstig en tonen een totaal gebrek aan normbesef aan in hoofde van betrokkene. Zij getuigen tevens van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van onze maatschappij en een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit.
Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.
12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.
De betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod van 8 jaar hem ter kennis gebracht op 24.07.2023.
Artikel 74/13
De betrokkene werd op 01.06.2026 gesproken door de terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zijn administratieve situatie werd hem toegelicht. Hij weigerde op dat ogenblik om de vragenlijst “hoorplicht” in te vullen. Op 08.06.2026 liet betrokkene ons een ingevulde vragenlijst “hoorplicht” geworden waarin hij verklaarde sinds 2012 in het Rijk te verblijven. Hijk verklaarde in het bezit te zijn van een vervallen paspoort alsook een vervallen identiteitskaart. Zijn documenten zouden zich bij een vriend bevinden.
Voorts geeft hij nog aan last te hebben van zijn arm naar aanleiding van een ongeval op weg naar het werk. Dit haalt betrokkene aan als reden die hem verhindert om te reizen en/of terug te keren naar zijn land van herkomst. Betrokkene legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Een loutere verklaring kan een verwijdering niet verhinderen. Hij wenst niet terug te keren naar zijn land van herkomst omdat hij wil blijven bij zijn familie en wil werken in België. Betrokkene haalt geen vrees in de zin van artikel 3 van het

EVRM aan voor wat betreft een terugkeer naar zijn land van herkomst. Betrokkene geeft aan te werken in België. Het hebben van een job en familie in België geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.
Wat zijn familiale situatie betreft. Hij verklaarde geen minderjarige kinderen in België te hebben. Hij zou wel en broer en zus hebben in België alsook een duurzame relatie te hebben op het Belgische grondgebied. Hij deelt de namen van zijn broer en zus, alsook een adres/nationaal
nummer. Artikel 8 van het EVRM heeft enkel betrekking op nauwe familiale banden. Nauwe familiale banden worden verondersteld tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen, en slechts in uitzonderlijke omstandigheden tussen andere dichte familieleden die een belangrijke rol spelen in de familie. In het arrest van Ezzoudhi van 13 februari 2001 (n°47160/99) heeft het EHRM geoordeeld dat : « les rapports entre adultes ne bénéficieront pas nécessairement de la protection de l'article 8 sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux" (vrije vertaling : relaties tussen volwassenen niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden.) In casu is er geen sprake van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen betrokkene en zijn broer/zus. Een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM met zijn broer/zus wordt dan ook niet aangenomen.
Wat zijn partner betreft. Betrokkene deelt haar voornaam en geeft aan dat ze in Anderlecht woont. Hij vermeldt dat zij de Marokkaanse nationaliteit heeft, met verblijfrecht in België. Hij deelt geen verdere informatie zoals een adres, een geboortedatum.. Het is dan ook onduidelijk naar wie de betrokkene nu net wenst te verwijzen. Betrokkene geeft zelf aan dat zij momenteel geen contact hebben met elkaar,
omwille van zijn opsluiting. Betrokkene werd tot op heden niet bezocht door zijn partner in de gevangenis, noch werd zij opgenomen in de bezoekstoelating van de gevangenis. Het hebben van een partner op het Belgische grondgebied, geeft hem niet automatisch recht op verblijf.
Dhr. H.(…) toont het voldoende hecht en duurzaam karakter van de relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) kan vallen, niet aan. Hij blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat zijn relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM is te beschouwen. Gezien zijn partner de
Marokkaanse nationaliteit/verblijfsrecht in België zou hebben, kan mevrouw mogelijks het Belgische grondgebied vrij in- en uitreizen om betrokkene te bezoeken in Marokko of zich daar samen vestigen. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.
Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.
Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.
Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:
Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend
binnen de door de wet voorziene termijn.
Betrokkene beweert sinds 2012 in België te verblijven.
Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.
2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of
valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.
Betrokkene is in België gekend onder verschillende aliassen. A.(…) C.(…) , geboren op (…) , onderdaan van Marokko; A.(…) C.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; C.(…) H.(…), geboren oop, (…), onderdaan van Marokko; C.(…) H.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; H.(…) C.(…), geboren op (…), onderdaan van Algerije; J.(…) M.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; J.(…) M.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko.
3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen
bewijs dat hij op hotel logeert.
4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 24.07.2023 dat hem betekend werd op 24.07.2023
alsook de herbevestingen hiervan op 26.08.2023, 12.01.2024, 19.04.2024, 11.05.2024, 21.08.2024 en 25.08.2024 . De betrokkene heeft niet het
bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem/haar betekend werd op 24.07.2023. Gezien betrokkene geen
gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem/haar werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.
Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging. Feiten waarvoor hij op 22.09.2022 werd veroordeeld door
de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feit waarvoor hij op 05.01.2023 werd verooordeeld door de correctionele rechtbank
van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 10 maanden.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, herhaling-wanbedrijf na wanbedrijf, feiten waarvoor hij op 13.06.2024 werd
veroordeeld door de correctioenele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden.
De betrokkenen heeft zich schuldig gemaakt aan slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, wapensverweerwapens-gedragen zonder wettige reden/zonder vergunning, bedreingen door gebaren of zinnebeelden, feiten waarvoor hij op
31.10.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar. Uit het vonnis blijkt
dat betrokken te Brussel op 25.08.2024 opzettelijk zou hebben toegebracht aan Alain Etoga Amada. Deze laatste heeft de hulpdiensten (politie) geroepen nadat hij bedreigd werd door betrokkene met een ketting en een mes. Betrokkene zou eveneens geurineerd hebben voor de winkel van het slachtoffer en hem verschillende malen hebben bedreigd dat hij hem de keel zou oversnijden en hem doden. Dergelijke
feiten zijn zeer ernstig en tonen een totaal gebrek aan normbesef aan in hoofde van betrokkene. Zij getuigen tevens van een totaal gebrek
aan respect voor de rechtsregels van onze maatschappij en een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit.
Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.
Terugleiding naar de grens
REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:
Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen
terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen2
om de volgende redenen:
Betrokkene wordt door zijn gedrag geacht de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden, zie motivatie artikel 7, alinea 1, 3°
in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten.
Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:
Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.
Artikel 3 EVRM
Het administratief dossier bevat verder ook geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.
Vasthouding
REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:
Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:
Er bestaat een risico op onderduiken:
1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend
binnen de door de wet voorziene termijn.
Betrokkene beweert sinds 2012 in België te verblijven.
Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.
2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Betrokkene is in België gekend onder verschillende aliassen. A.(…) C.(…) , geboren op (…) , onderdaan van Marokko; A.(…) C.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; C.(…) H.(…), geboren oop, (…), onderdaan van Marokko; C.(…) H.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; H.(…) C.(…), geboren op (…), onderdaan van Algerije; J.(…) M.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko; J.(…) M.(…), geboren op (…), onderdaan van Marokko.
3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.
4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 24.07.2023 dat hem betekend werd op 24.07.2023
alsook de herbevestingen hiervan op 26.08.2023, 12.01.2024, 19.04.2024, 11.05.2024, 21.08.2024 en 25.08.2024 . De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.
5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem/haar betekend werd op 24.07.2023. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem/haar werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.
Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.
In casu wordt een minder dwingende maatregel verondersteld ondoeltreffend te zijn omdat:
3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging. Feiten waarvoor hij op 22.09.2022 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 15 maanden.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feit waarvoor hij op 05.01.2023 werd verooordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 10 maanden.
De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, herhaling-wanbedrijf na wanbedrijf, feiten waarvoor hij op 13.06.2024 werd veroordeeld door de correctioenele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden.
De betrokkenen heeft zich schuldig gemaakt aan slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, wapensverweerwapens-gedragen zonder wettige reden/zonder vergunning, bedreingen door gebaren of zinnebeelden, feiten waarvoor hij op
31.10.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar. Uit het vonnis blijkt
dat betrokken te Brussel op 25.08.2024 opzettelijk zou hebben toegebracht aan Alain Etoga Amada. Deze laatste heeft de hulpdiensten (politie) geroepen nadat hij bedreigd werd door betrokkene met een ketting en een mes. Betrokkene zou eveneens geurineerd hebben voor de winkel van het slachtoffer en hem verschillende malen hebben bedreigd dat hij hem de keel zou oversnijden en hem doden. Dergelijke
feiten zijn zeer ernstig en tonen een totaal gebrek aan normbesef aan in hoofde van betrokkene. Zij getuigen tevens van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van onze maatschappij en een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit.
Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.
Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet hij worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.
Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem/haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Marokko.
De administratieve beslissing tot vasthouding in toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt uitvoerbaar op het ogenblik dat het directoraat-generaal Penitentiaire inrichtingen betrokkene
ter beschikking stelt van de Dienst Vreemdelingenzaken met het oog op de verwijdering of de overbrenging naar een gesloten centrum.
(…)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werpt ambtshalve een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid.

De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20.686, Eeckman en Valcke). De rechter dient dus, zelfs ambtshalve, na te gaan of het beroep binnen de vervaltermijn werd ingesteld en moet ingaan op excepties van niet-ontvankelijkheid die dienaangaande worden opgeworpen. De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671; RvS 27 maart 2001, nr. 94.316). Het is de Raad niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733).

2.2. Artikel 2.15, §§2 en 3 van de RvV-wet bepalen het volgende betreffende de termijnen voor het indienen van het beroep indien dit gericht is tegen een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*):

"(…)
§ 2. Het verzoekschrift wordt ingediend binnen de tien dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:
2 ° indien het beroep is gericht tegen:
(…)
c) een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit; of
(…)
§ 3. In afwijking van paragraaf 2, wordt het verzoekschrift ingediend binnen de vijf dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:
1° indien het een beroep betreft tegen:
a) een beslissing tot terugdrijving, of een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit, of een verwijderingsbesluit, indien aan de betrokkene reeds eerder een terugkeerbesluit of een beslissing tot terugdrijving werd betekend; of
(…)

2.3. Aangezien aan verzoeker blijkens het administratief dossier reeds terugkeerbesluiten werden betekend in 2013, 2022, 2023 én 2024 (bijlagen 13), bedraagt de beroepstermijn in zijn geval conform artikel 2.15, §3 van de RvV-wet *"vijf dagen vanaf de kennisgeving"*. Die kennisgeving vond blijkens het afschrift van de bestreden beslissing, dat in het administratief dossier is opgenomen, plaats op 13 juli 2026 in de gevangenis van Sint-Gillis. Ingevolge de berekeningswijze, die is vastgelegd in artikel 2.5 van de RvV-wet, was maandag 20 juli 2026 de laatste nuttige dag om op ontvankelijke wijze een beroep in te stellen tegen de bestreden bijlage 13*septies*.

2.4. Het verzoekschrift en de stukken werden slechts op 9 september 2026- dus meer dan anderhalve maand na het verstrijken van de beroepstermijn – via J-box overgemaakt aan de Raad. De op 9 september 2026 ingediende vordering tegen de bijlage 13*septies*, die op 13 juli 2026 ter kennis werd gebracht, is *prima facie* laattijdig.

2.5. De Raad stipt aan dat de beroepstermijn enkel kan worden verlengd indien verzoeker ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn een beroep in te stellen. De bewijslast van het bestaan van overmacht ligt bij de verzoekende partij (RvS 23 mei 2003, nr. 119 779). De verhindering om het beroep tijdig in te dienen moet dus uitgaan van een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis, die onvoorzienbaar en onvermijdbaar is en die door het slachtoffer niet kan worden beïnvloed. (Cass., 9 oktober 1986, R.W., 1987-88, 778; zie P. VAN ORSHOVEN, *"Niet ontvankelijkheid, nietigheid, verval en andere wolfijzers en schietgeweren van het burgerlijk procesrecht"*, P&B, 2002, nr. 1, 3). De beoordeling van de redenen van overmacht komt toe aan de feitenrechter (RvS 16 december 2009, nr. 198 980; RvS 10 januari 2006, nr. 153 402).

2.6. In zijn verzoekschrift beweert de raadsman van verzoeker dat er in zijn geval sprake is van overmacht en dat het beroep wél tijdig werd ingediend. Verzoeker stelt hierbij het volgende:

"Aangezien de bestreden beslissing vatbaar is voor een vernietigingsberoep overeenkomstig art. 2.15, §2 RvV-wet.
Dat, nu aan verzoeker voorafgaandelijk reeds meermaals een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend (met name op 24.07.2023, met herbevestigingen op 26.08.2023, 12.01.2024, 19.04.2024, 11.05.2024, 21.08.2024 en 25.08.2024), de bestreden beslissing een tweede — of verdere — verwijderingsmaatregel uitmaakt in de zin van artikel 2.15, 8 3, 1°, a) RvV-wet, zodat verzoeker over een termijn van vijf dagen beschikt om de schorsing en nietigverklaring hiervan te vorderen.
Overwegende dat de betekening op 13.07.2026 niet ipso facto een echte kennisgeving impliceert.
Dat verzoeker, blijkens de akte van kennisgeving zelf, geweigerd heeft deze te ondertekenen, en dat deze akte bovendien noch het uur van de betekening, noch de precieze hoedanigheid van de ondertekenende ambtenaar vermeldt.

Dat verzoeker zich op het ogenblik van de betekening bevond in een situatie van vrijheidsberoving, zonder bijstand van een advocaat en zonder tussenkomst van een tolk Arabisch — de taal die verzoeker machtig is — terwijl de bestreden beslissing in het Nederlands is opgesteld.
Dat de raadsman van verzoeker, de bestreden beslissing eerst op 04.09.2026 ter plaatse in de gevangenis van Sint-Gillis heeft overhandigd en toegelicht, zoals blijkt uit het bezoekersregister (stuk 2), en dat hij pas op dat ogenblik daadwerkelijk kennis kreeg van de aard, de draagwijdte en de inhoud van de bestreden beslissing, alsook van de beroepsmogelijkheden waarover hij beschikte.
Overwegende dat, naar analogie (mutatis mutandis), kan verwezen worden naar de vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie, dat op grond van artikel 6.1 EVRM oordeelt dat het recht van toegang tot de rechter, met inbegrip van de toegankelijkheid en de daadwerkelijkheid van een rechtsmiddel, meebrengt dat een rechtsmiddel niet wegens laattijdigheid onontvankelijk mag worden verklaard, dan nadat is vastgesteld dat de betrokken partij daadwerkelijk in kennis werd gesteld van het recht om het rechtsmiddel aan te wenden, van de vorm waarin dit dient te gebeuren, en van de termijn waarbinnen dit dient te gebeuren (Cass. 24 oktober 2023, P.23.1192.N).
Dat deze redenering onverkort dient te worden toegepast op het beroep tegen een bijlage 13septies: de in artikel 2.15, $ 3 RvV-wet bedoelde beroepstermijn kan slechts een aanvang nemen vanaf het ogenblik waarop de betrokkene daadwerkelijk en op een voor hem begrijpelijke wijze kennis heeft kunnen nemen van de beslissing en van de daartegen openstaande rechtsmiddelen, en niet vanaf een loutere — in casu bovendien onregelmatige —
betekening.
Dat deze benadering overigens aansluit bij de rechtspraak van Uw Raad, die aanvaardt dat van de vaststelling van laattijdigheid kan worden afgezien wanneer de verzoekende partij overmacht aantoont, met name wanneer zij, ondanks de wil om tijdig op te treden, wegens de bijzondere omstandigheden van het geval feitelijk verhinderd werd tijdig toegang te krijgen tot de procedurele waarborgen waarover zij beschikt (RvV nr. 340.227 van 28 januari 2026).
Dat verzoeker, van zijn vrijheid beroofd, zonder voorafgaande bijstand van een advocaat of tolk, en dit tot op het ogenblik waarop zijn raadsman hem op 04.09.2026 de beslissing overhandigde en toelichtte, zich in een gelijkaardige, zo niet ernstigere, situatie van overmacht bevond.
Dat het onderhavige verzoekschrift wordt neergelegd op 09.09.2026, zijnde binnen de termijn van vijf dagen te rekenen vanaf de daadwerkelijke kennisname op 04.09.2026, zodat het beroep
ontvankelijk is ratione temporis ;"

2.7. Verzoeker beweert in zijn middel dat de betekening in de gevangenis van Sint-Gillis op 13 juli 2026 *"niet ipso facto een echte kennisgeving impliceert"*. Verzoeker beklaagt zich erover dat het uur van de betekening en de hoedanigheid van de persoon die de beslissing aan verzoeker ter kennis heeft gebracht niet worden vermeld.
Daarnaast verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift naar rechtspraak van het Hof van Cassatie die betrekking heeft op het recht op een eerlijk proces uit artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verzoeker beweert dat de beslissing in het Nederlands werd opgesteld en dat hij op het moment van de kennisgeving geen toegang had tot een tolk of een advocaat, waardoor hij van de inhoud geen kennis zou hebben kunnen nemen.

2.8. Uit een onderzoek van de (betekende) bestreden beslissing, zoals opgenomen in het administratief dossier, blijkt dat deze op 13 juli 2026 genomen werd door attaché E. D., die optrad als gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie. Het formulier van kennisgeving onderaan de bijlage 13*septies* werd op 13 juli 2026 door een zekere S. V. ondertekend namens de *"OVERHEID"*. Eveneens op 13 juli 2026 werd aan de zijde van de *"VREEMDELING"* (verzoeker) op het formulier van kennisgeving *"refuse de signer"* (weigert te tekenen) aangebracht. Hierbij werd evenwel uitdrukkelijk het volgende vermeld: *"Ik erken kennisgeving te hebben ontvangen van deze beslissing"*. Bovendien blijkt uit het formulier dat verzoeker geïnformeerd werd over de beroepsmogelijkheden en de beroepstermijnen zoals voorzien in de RvV-wet en de juridische en taalkundige bijstand. De beweringen van verzoeker dat hij geen kennis zou hebben kunnen nemen van de beslissing of de beroepsmogelijkheden missen feitelijke grondslag.

2.9. De Raad merkt op dat verzoeker niet aantoont dat de kennisgeving *an sich* aan specifieke vormvereisten zou zijn onderworpen. Er kan uit het formulier van kennisgeving worden opgemaakt wie de beslissing ter kennis heeft gebracht (S. V.) en ook de datum van *"13.07.2026"* wordt vermeld. Verzoeker toont niet aan dat hij in de gevangenis van Sint-Gillis in de onmogelijkheid verkeerde om verdere informatie in te winnen over de precieze draagwijdte van de hem betekende beslissing en geen toegang zou hebben gehad tot juridische bijstand.
De Raad stipt bovendien aan dat de door verzoeker aangehaalde rechtspraak betrekking heeft op privaat- en strafrechtelijke geschillen (artikel 6 van het EVRM) en niet op administratiefrechtelijke procedures. Het gegeven dat de raadsman van verzoeker slechts op 4 september 2026 telefonisch contact zou hebben genomen met verzoeker en pas dan de precieze draagwijdte van de bestreden beslissing hebben kunnen

uitleggen maakt geen situatie van overmacht uit die zou toelaten het beroep dat op 9 september 2026 werd ingediend, alsnog als tijdig te beschouwen.

In weerwil van de beweringen van de raadsman van verzoeker kan niet worden getwijfeld aan het gegeven dat verzoeker reeds op 13 juli 2026 effectief in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing waardoor de beroepstermijn reeds op 14 juli 2026 een aanvang nam. De gedragingen van verzoeker, waarbij hij zich trachtte te onttrekken aan de transfer naar de luchthaven met het oog op zijn repatriëring en de indiening van een verzoek om internationale bescherming op 29 juli 2026 wijzen er overigens op dat verzoeker wel degelijk op de hoogte was van het gegeven dat hij het voorwerp was van een verwijderingsmaatregel die *manu militari* ten uitvoer zou worden gelegd. Er werd geen overmacht aangetoond.

De vordering is niet ontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

F. BROUCKE, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

F. BROUCKE F. TAMBORIJN